

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, 167 ja 168 artiklaa, luettuina petoksen kieltoa koskevan periaatteen valossa,

on tulkittava siten, että

tavarantoiselta ostajalta voidaan evätä oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero sillä perusteella, että hän tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että alkuperäinen myyjä oli syyllistynyt ensimmäisen luovutuksen yhteydessä arvonlisäveropetokseen, vaikka myös ensimmäinen ostaja tiesi tästä petoksesta.

- 2) Direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2010/45/EU, 167 ja 168 artiklaa, luettuina petoksen kieltoa koskevan periaatteen valossa,

on tulkittava siten, että

sellaisen tavarantoiselta ostajalta, joka on ollut kyseistä ostoa edeltäneessä vaiheessa sellaisen veropetoksen kohteena, joka koskee vain osaa arvonlisäverosta, joka valtiolla on oikeus periä, on evättävä oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero kokonaisuudessaan, kun tämä ostaja tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää veropetoksesta, joka tähän ostoon liittyi.

(¹) EUVL C 513, 20.12.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 24.11.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Belgia) – VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), aiemmin VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR) v. Vlaams Gewest

(Asia C-658/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely – Direktiivi (EU) 2015/1535 – Teknisen määräyksen käsite – 1 artiklan 1 kohta – Kansallinen säännöstö, jossa yksityishenkilöitä kielletään käyttämästä glyfosaattia sisältäviä torjunta-aineita yksityiskäytössä olevilla maa-alueilla – 5 artiklan 1 kohta – Jäsenvaltioiden velvollisuus toimittaa Euroopan komissiolle kaikki teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset)

(2023/C 24/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), aiemmin VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Vastapuoli: Vlaams Gewest

Tuomiolauselma

Teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 9.9.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 1 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä sen 5 artiklan kanssa,

on tulkittava siten, että

kansallinen säännöstö, jossa henkilöitä, joilla ei ole ammattikäyttäjille tarkoitettua kansallista lupaa, kielletään käyttämästä yksityiskäytössä olevilla maa-alueilla glyfosaattia sisältäviä torjunta-aineita, voi olla mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdan d ja f alakohdassa tarkoitettu ”tekninen määräys”, josta on ilmoitettava Euroopan komissiolle kyseisen direktiivin 5 artiklan nojalla, kunhan tällaisen kansallisen säännösten soveltaminen on omiaan vaikuttamaan merkittävästi asianomaisten tuotteiden kaupan pitämiseen, minkä selvittäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.

(¹) EUVL C 73, 14.2.2022.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.11.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Cafpi SA ja Aviva assurances SA v. Enedis SA

(Asia C-691/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 85/374/ETY – 3 artikla – Tuotevastuu – Valmistajan käsite – Sähköjakoalueverkon haltija, joka muuttaa sähkön jännitetasoa sen jakelua varten)

(2023/C 24/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Cafpi SA ja Aviva assurances SA

Vastapuoli: Enedis SA

Tuomiolauselma

Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.5.1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY, 3 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

sähköjakoalueverkon haltijaa on pidettävä tässä säännöksessä tarkoitettuna ”valmistajana”, kun se muuttaa sähkön jännitetasoa sähkön jakelun loppukäyttäjälle.

(¹) EUVL C 64, 7.2.2022.